

מסכת ידים

פרק ד משנה ב

בָּו בַּיּוֹם אִמְרוּ, כִּל הַזְּבָחִים שֶׁנְזַבֵּחוּ שֶׁלֹּא לְשָׁמָן, כְּשָׂרִים, אֲלָא
שֶׁלֹּא עָלוּ לְבָעָלִים לְשֻׁום חֹבֶה, חוֹזֶן מִן הַפֶּסֶח וּמִן הַחַטָּאת.
הַפֶּסֶח בְּזַמָּנוֹ, וַחַטָּאת בְּכָל זַמָּנוֹ. רַبִּי אַלְיעָזֶר אוֹמֵר, אֲף
הָאָשָׁם. הַפֶּסֶח בְּזַמָּנוֹ, וַחַטָּאת וְהָאָשָׁם בְּכָל זַמָּנוֹ. אָמֵר רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן עֲזָאי, מְקַבֵּלִי מִפִּי שְׁבָעִים וָשְׁנִים זָהָן, בַּיּוֹם
שֶׁהוֹשִׁיבוּ אֶת רַבִּי אַלְיעָזֶר בֶּן עֲזָרִיה בִּישִׁיבָה, שָׁכַל הַזְּבָחִים
הַגְּאָכְלִין שֶׁנְזַבֵּחוּ שֶׁלֹּא לְשָׁמָן, כְּשָׂרִים, אֲלָא שֶׁלֹּא עָלוּ לְבָעָלִים
לְשֻׁם חֹבֶה, חוֹזֶן מִן הַפֶּסֶח וּמִן הַחַטָּאת. לֹא הָוסִיף בֶּן עֲזָאי
אֲלָא הַעֲוָלה, וְלֹא הָודָה לוֹ חֲכָמִים: